

275 Kr. Altsaa, 275 Kr. i Arbejds løn mod 40 Kr. til Materiale. Naar man skal have sikker Grund under Fødderne for at faa Klarhed over, hvor meget vi kan nedbringe disse ekstraordinære Udgifter, har det sin store Betydning, som man af det anførte vil kunne forstaa, at kunne bedømme, hvorledes Arbejds lønningerne vil komme til at ligge i de kommende Tider, og her er der foreløbig kun Tale om en ringe Nedgang. Saa vidt jeg ved, er det kun med ca. 4—5 pCt., at Arbejds lønningerne ude i den private Jernindustri er gaaet ned. Orlogsværftet og Hærens tekniske Værksteder skulde altsaa her følge med.

I Anledning af en Forespørgsel om, hvorvidt vi ved Siden af denne Million Kroner, som der er Tale om, mulig vil bruge 1,8 Million, som er sparet fra tidligere Tid, kan jeg svare, at det vil vi ikke. Men der er Mulighed for at bruge et mindre Beløb fra indeværende Finansaar 1926—27. Jeg maa i denne Henseende nærmere undersøge, hvorledes der videre er disponeret med Hensyn til de 3 Mill. Kr., der er stillet til Raadighed for 1926—27. Men saa vidt det er kommet mig for Øre, er der et mindre Beløb, ca. 200 000 Kr., som det er min Mening at søge som Efterbevilling, men derudover vil der ikke blive Tale om noget.

Dernæst sagde det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen — og det er et Bevis paa, hvor lidt han endnu har forstaaet af, hvad der er Tale om —, at der for Krigsministeriets Budget kun er en Nedsækning paa 31 000 Kr., og saa nævner han eksempelvis Kostforplejningen. Han siger, at Soldaterne skal jo have samme Kost som tidligere. Naar denne Konto er nedsat, har det blandt andet sin Aarsag i, at man for 1927—28 kan undgaa Nyanskaffelser af Køkkeninventar m. m. Beløbet er altsaa kommet saa langt ned, som det overhovedet er muligt, og det er givet, at man ikke kan blive staaende ved dette i de kommende Aar. I denne Henseende har jeg nævnt, at Hærens og Flaadens hele Ordning maa underkastes en Undersøgelse i de kommende Maaneder, saa at vi kan holde os indenfor den nye finansielle Ramme, som jeg beregner til ca. 38 Mill. Kr., vel at mærke — det har jeg sagt saa tidt, men skal sige det endnu en Gang — 38 Mill. Kr. beregnet paa samme Maade som de 64,22 Millioner for 1921—22. Nu har vi jo faaet den ærlige Finanslov og en helt anden Opstilling. Resultatet heraf er meget interessant for Krigsministeriets Budgets Vedkommende, hvor vi jo har de meget store

Beløb til Forrentning og Amortisation. Lad mig eksempelvis nævne Kastellet, der saa vidt mig bekendt er vurderet til 5 Mill. Kr. Efter den ærlige Finanslov og den ærlige Opstilling, som vi nu har faaet, skal der paa Krigsministeriets Budget som Udgift opføres 5 pCt. af 5—6 Millioner plus 1 pCt. i Afdrag. Jeg kan nævne det nye Garnisonssygehus, til hvilket der har været en Del Bevillinger, som alle ærede Medlemmer ved. Det staar os i Øjeblikket i 5½ Mill. Kr. Der har jo været Bevillinger hertil hvert Aar paa vore militære Budgetter, det ene Aar 400 000, det næste 700 000, det tredje 1 Million o. s. v. Nu skal vi til at betale efter denne ærlige Finanslov en Gang til, nemlig 5 pCt. af disse Beløb og 1 pCt. i Afdrag. Det er altsaa det, den ærlige Finanslov resulterer i med Hensyn til Krigs- og Marineministeriernes Budgetter. For øvrigt er det med Hensyn til Forrentningen af den kolossale Sum, som jeg eksempelvis nævnte for Kastellets Vedkommende, ganske ud i det blaa. Derfor, hvis vi skal vedblive med denne ærlige Finanslov, med den Opstilling, vi nu har faaet, er det en bydende Nødvendighed, at vi for Militærets Vedkommende faar disse Bygningers Værdi sat meget længere ned; de har ingenlunde den Værdi, de staar opført til i Ejendomsskyld, det er aldeles afgjort. Jeg holder fast ved min Sammenligning. Da vi gennemførte Ordningen i 1922, var de militære Udgifter mellem 64 og 65 Mill. Kr., og naar vi ser Statsregnskabet for 1923—24, er vi nede paa 49 Mill. Kr., og hvis vi nu faar gennemført samtlige de fremsatte Forslag, kommer vi ned paa ca. 38 Mill. Kr. Disse Tal har jeg undersøgt nøje, og jeg er overbevist om, at det nok skal holde Stik. Man skulde tro, det var en Nedgangsline, som kunde forslaa noget, i Løbet af 5—6 Aar at komme fra 64 Mill. Kr. til ca. 38 Mill. Kr. Man kan opstille mange forskellige Sammenligninger — jeg skal dog ikke fordybe mig deri, men blot som Udgangspunkt tage Verdenskrigens Udbrud i 1914. I 1913—14 beløb Militærudgifterne sig til ca. 29 Mill. Kr., nu er vi kun oppe paa ca. 38 Mill. Kr. Hvis der for hele vort Statsbudget var sket det samme som for vore militære Budgetters Vedkommende fra 1914 til nu, havde vore Statsudgifter andraget 170 Mill. Kr., og nu ved De alle sammen, hvor højt vi er kommet op, med andre Ord, vi vilde have haft et Statsbudget, hvor der selvfølgelig aldeles ikke vilde have været Tale om at komme med Nedsækningsforslag, de forskellige Institu-